

forfigtig paa Folk, der, som jeg nu opdager, ere noget fløre at tage paa.

Da ikke flere ønskede at udtale sig, sluttedes Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling vedtoges uden Afstemning.

Rogtmand: Jeg tillader mig at foreslaa denne Sag henbist til et Uddalg paa 15 Medlemmer.

Uden Forhandling og Afstemning vedtoges dette Forslag.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Forhøjelse af den ved Lov af 1ste April 1887 paabudne Skat af Brændevinsbrænding.

(Lovforslaget findes i Tillæg A, Sp. 3577 ff.)

Lovforslaget fattes under Forhandling.

Meyer: Slaget om Toldreformen har jo nu været en 8 Dage og Generalerne paa de røde Heste have kæmpet med Generalerne paa de hvide Heste. Jeg tror nu, man kan sige, at det har været et uafgjort Slag, og at begge Partier have Lov til at føre Bestyrtelsesens Krone i Vaabenet, og det ligger i, at der ikke har været saa stor Meningsforskel om disse Toldpositioner, som have været under Behandling, at man virkelig kan sige, at Principperne have staaet skarpt mod hinanden. Men endnu er der jo tilbage det, der muligvis er Regeringens stærkeste Position, nemlig Brændevinsstaten, og jeg vil gerne tillade mig at tage Stude her og som Modstander af Brændevinsstaten føre op med et Par Stykker Skits. Jeg vil sige, at jeg er Modstander af den, ikke alene, fordi jeg er Socialdemokrat, men ogsaa fordi jeg er Afholdsmand. Af de faaldne Udtalelser af Medlemmer her i Salen fremgaar det, at Meningerne ere meget delte, ikke alene mellem Partierne, men snarere, kunde man sige, inden for et samme Parti. Der er Folk, der have været betingede Venner af Brændevinsstaten, der er Folk, der have været Modstandere af den, og man har set

Hensynet til Statskassens Løb blandet med Hensynet til Moralens. Det forekommer mig imidlertid, at man fra, om jeg saa maatte sige, Højres Side har været mindre tilbøjelig til at tale om den fattiges Moral, end man ved tidligere Lejlighed har gjort, og det kunde muligvis ligge deri, at man nu endelig ikke længer mener at være berettiget til at være Bogter over Fattigmænds Moral, at man raisonnerer ligesom Manden, der ikke brød sig om Moralens, fordi han havde 2 Koner i Forbejen. Jeg tror, det er saaledes, at man maa erkende, at paa dette Omraade er, naar der i og for sig tales om Moral, den ene Klasse ikke sat til at være Barne pige for den anden. — Naar jeg nu har taget Ordet, vil jeg sige, at jeg ønsker ikke at trætte ærede Medlemmer paa denne Tid af Dagen. Ikke desto mindre maa jeg dog have Lov til at udtale mig nogenlunde udførligt, men jeg haaber, at det ikke skal blive længere, end at de ærede Medlemmer ville kunne følge mig uden at blive trætte. Jeg vil da henvende nogle Bemærkninger til de Talere, som jeg mener have udtalt sig tydeligt, særlig til dem altsaa, der i Brændevinsstaten have set ikke alene en for Statskassen gavnlig Skat, men ogsaa en Skat, der maatte have moralske Egenskaber. Det ærede Medlem for Kalundborg (Krabbe) mente, at der burde være lige Skat paa Bajerstøl og Brændevin. Men nu er det jo et Spørgsmaal, om Skatten paa Bajerstøl har været fornuftig. Den Skat har i alt Fald ikke indskrænket Drikkeriet, den har ikke medført, at man gav sig til at drikke mindre Brændevin her i Landet. Langt snarere har det modsatte været Tilfældet; Brændevinsforbruget er steget. Den har endvidere ikke medført, at man har indskrænket Bajerstøls Drikkeriet, thi det viser sig jo ifølge det, der er fremlagt paa vore Pladser i Dag angaaende Bajerstølforbruget, at Konjunktoren er steget fra ca. 500,000 Lønder i 1892 til ca. 600,000 i 1895—96. Jeg tror for øvrigt slet ikke, at dyrere Öl i nogen Henseende kan anses for at være en Binding for Hygiejnen, hvorimod jeg er ganske klar over, at Ølskatten i sin Tid fremkom, fordi man ønskede at brandfatte Njøbenhavnerne, og hvad det angaar, kan det jo være, at Loven har gjort delvis Fyldest. Det fremgaar jo altsaa ikke af de foreliggende Fakta, at man ved Skatten gabner Uædrueligheden, og det er netop det, som jeg gerne vilde slaa fast som min Opfattelse, at jeg slet ikke nærer den Tro, at man ved Skatter i nogen Retning bidrager til at gøre et Folk mere ædrueligt, mere moralsk. Det ærede Medlem for Vebeltost (Wistoft) og det ærede Medlem for Kerteminde